

Nota acordată: _____
Membrii comisiei _____

Secțiunea LIMBA ENGLEZĂ
Categoria JUNIORI 2 (V-VI)

Subiecte:

Translate into Romanian: (4,5 p)

In January there came bitterly hard weather. Nothing could be done in the fields. Many meetings of the animals were held in the big barn and the pigs occupied themselves with planning out the work of the coming season. It had come to be accepted that the pigs, who were manifestly cleverer than the other animals, should decide all questions of farm policy, though their decisions had to be ratified by a majority vote. This arrangement would have worked well enough if it had not been for the disputes between Snowball and Napoleon. These two disagreed at every point where disagreement was possible. If one of them suggested sowing a bigger acreage with barley, the other was certain to demand a bigger acreage of oats. And if one of them said that a field was good for cabbage, the other would declare it was useless for everything except roots. At the Meetings Snowball often won over the majority by his brilliant speeches, but Napoleon was better at canvassing support for himself in between times. He was especially successful with the sheep. Of late the sheep had taken to bleating 'Four legs good, two legs bad' and they often interrupted the Meeting with this. It was noticed that they were especially liable to break into 'Four legs good, two legs bad' at crucial moments in Snowball's speeches.[...] Snowball was full of plans for innovations and improvements. [...] Napoleon produced no schemes of his own, but said quietly that Snowball's would come to nothing and seemed to be biding his time. But of all their controversies none was bitter as the one that took place over the windmill.

(George Orwell, *Animal Farm*)

Translate into English: (4,5 p)

Urmând sfatul bătrânei, fiul împăratului dădu binețe balaurului, curăță fântâna de nămol și primeni apa, înlătură praful și păianjenii de pe porți și le dădu de perete, apoi ajută brutăreasa să curețe cuptorul cu o bucată din haina sa.

În spatele cuptorului, fiul împăratului văzu o grădină ca un rai, în care rătăci ceva timp. În cele din urmă, văzu trei rodii că atârnă de o cracă de pom; își făcu curaj, scoase cuțitașul, tăie crăculița de care erau atârnat și o tuli de-a fuga înapoi. N-apucă să facă zece pași și toată grădina începu să țipe și să cheme în ajutor pe brutăreasă, porțile, fântâna și pe balaur.

- Ba nu, răspunse brutăreasa, că de când sunt urgisită a sta aici, nu s-a indurat nimeni să vie a mă scuti de arsătura cea de toate zilele.
- Nici gând, răspunseră porțile, că nu a venit nimeni să ne mai scuture, sa ne deschiză, de înțepeniserăm.
- Sa ne ierți, zise fântâna, că de când sunt făcută, mână de om n-a venit să-mi curețe apele, încât ajunsesem a mă impuți.
- Iar eu, zise și balaurul, de când sunt osândit a sta cu gura căscată și cu ochii sticliți la stele, nimeni nu mi-a dat măcar o bună ziua și sa-mi zică frate. Acest om ne-a scăpat de urgia ce era pe noi și noi ne vom căuta de treabă.

Fiul împăratului, care făcuse întocmai cum îl învățase bătrâna, trecu pe la ea și, după ce îi mulțumi și îi dete și ei câte ceva, plecă să se întoarcă la împărăția tatălui său.

Pe drum, ce-i veni lui, scoase cuțitașul și tăie una din rodii ca să guste și să se încredințeze de bunătatea lor. Când, ce să vezi? Din rodie ieși o fată ca o zână de frumoasă și care începu a striga cu glas mângâios:

- Apă, apă că mor!

Întoarse fiul împăratului ochii în toate părțile să vază apa, dar degeaba, apa nu era, iară fata căzu și muri.

(Petre Ispirescu, *Cele trei rodii aurite*)

Se acordă un punct din oficiu.